

konto f. Syge Regens- og Kommunitetsalumnens Kur og Pleje opførte Beløb kan ogsaa anvendes til Kur og Pleje for syge Studenteralumnere paa de 4 Universitetskollegier, selv om de paagældende ikke nyder Kommunitetsstipendiet.“

Under Nr. 175 findes en Tekstanmærkning, hvorefter Portnerne ved de fire Universitetskollegier bliver pensionsberettigede. Tekstanmærkningen lyder saaledes: „Kommunitetet afholder de med Pensioneringen af Kollegiernes Portnere og disses Enker forbundne Udgifter.“

Under Nr. 176 foreslaas en Bevilling paa 360 Kr. til Oprettelse af en ny Inspektørpost ved Sorø Skole og Optragelsesanstalt. Under Nr. 177 foreslaas en Understøttelse af 2,500 Kr. aarlig til forhenværende Gartner Thyssen ved Sorø Akademi.

Jeg tillader mig at anbefale samtlige de stillede Ændringsforslag med Undtagelse af det under Nr. 161.

J. C. Christensen: Jeg skal ikke lægge meget Beslag paa det høje Tings Tid, men jeg ønsker at omtale Grunden til, at jeg er Medforslagsstiller til Ændringsforslaget under Nr. 101. Jeg er nemlig ikke sikker paa, at alle det Mindretals Medlemmer, som har stillet Ændringsforslaget, har haft samme Grund til at foreslaa at nægte den Bevilling, som den højtærede Minister har opført til Aarhus Teater. Naar jeg mener at maatte stemme imod Forslaget til denne Bevilling, er det ikke af nogen som helst Vrangvillie overfor Aarhus eller Aarhus Teater. Aarhus har ydet saa mange Ofre til sit Teater, at hvis man alene skulde se paa Aarhus Kommunes Stilling til denne Sag, kunde man fristes til at sige: Lad os komme dem til Hjælp med en lille Understøttelse. Min Betragtning er imidlertid, at det ikke gaar an, at Staten giver sig til at støtte Provinsteatrene — man maa nemlig ingenlunde tro, at man i Længden slipper med Aarhus Teater, man vil ogsaa komme til at give Tilskud til de andre Byers Teatre, efterhaanden som disse Byer faar kommunale Teatre — saa længe vi ikke er klar over Statens Stilling til Det kongelige Teater. Her trænger vi meget haardt til en Afgørelse. Det kongelige Teater støttes af Staten og støttes med Rette af Staten, for saa vidt det dog maa være Statens Pligt at støtte dramatisk Kunst, Sangkunst og Plastik, lige saa vel som den støtter andre Kunstarter. Staten

giver vel henimod et Par Hundrede Tusinde Kroner til Billedkunsten her i Landet dels ved Opretholdelsen af Kunstakademiet og dels gennem Statens Museum for Kunst, ved Bidrag til den Hirschsprungske Samling og ved flere andre Bidrag, og alle har anset det for rimeligt, at Staten saaledes støtter disse Kunstarter. Det samme maa være Tilfældet med den dramatiske Kunst, og vi kunde, som det ofte er blevet sagt, støtte denne ved at understøtte saadanne Teatre, som virkelig yder god dramatisk Kunst. Det har vi imidlertid ikke gjort, vi har støttet den ved at give Understøttelse til Det kongelige Teater.

Det kongelige Teater har nu, saa vidt jeg husker, i hundrede og nogle og tredstyve Aar været knyttet til Staten, idet Staten har drevet Teatret. I de senere Aar har vi støttet det paa den Maade, at vi foruden Bygningen, som vi har stillet til Raadighed, har ydet et aarligt Tilskud, og i Aaret 1903 blev dette Tilskud fastsat til en bestemt aarlig Sum i 5 Aar mod, at Teatret selvstændig passede sine Sager, ogsaa de økonomiske, og det var virkelig indtil Aaret 1910 — Loven blev i 1908 forlænget med 3 Aar — lykkedes Teatret at opsamle sig en Reservefond paa 160,000 Kr., men i 1908 lagde man ved en Lønningsforhøjelse paa 35,000 Kr. en Udgift paa Teatret, som maatte afholdes af Reservefonden. Dette var ikke helt i Overensstemmelse med min oprindelige Tanke om det faste Statstilskud til det kongelige Teater, idet jeg havde haabet, at Teatret, naar man fremdeles vilde yde det et saadant fast Tilskud, efterhaanden vilde kunne opsamle en virkelig Reservefond. Tanken med et saadant 5-aarigt fast Tilskud var jo, at Underskuddet i de uheldige Spilleaar skulde kunne udjævnes af Overskuddet i de heldige Spilleaar, og at man kunde undgaa de Vanskeligheder, der altid tidligere har været, naar vi her paa Rigsdagen vilde lægge Teatrets Budget. Vi havde i flere Aar — jeg tror fra 1878 — 1903 — haft Teatrets Budget paa Finansloven, og vi sad saa i Finansudvalget og drøftede, hvad Teatret skulde bruge paa de forskellige Poster, hvilke Kunstnere det maatte antage, hvor mange Penge der maatte stilles til dets Raadighed, ja, i Virkeligheden kunde man have drevet det saa vidt, at man havde givet sig til at tale om, hvor megen Vat de Skuespillere, der skulde optræde som Riddere, maatte bruge til deres Lægge og saa fremdeles.